

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 643. Theodori Pap. Annus 1. Constants Imp. Annus 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

IESV CHRISTI ANNVS 643.

THEODORI PAP. ANNVS 1. CONSTANTIS IMP. ANNVS 2.

ANNVS incipit sexcentisimus quadragesimus tertius, Indictione prima, idemque secundus Constantis Imperatoris, quo vt habent Synaxarum Antiqua...

De eodem templo habet ista Guilielmus Tyrius: Tempus, quo sufficere possunt ad impendam, designatis, & conuocatis artificibus, subiecta pro vniuersa materia tam ex marmore...

Plane mirandum illud fuit, quod nonnulli de posteritate Constantini Crucem erigi potest in templum Sarracenorum: et quo vniuersa potentia Crucis emittit, qua stant...

Inter hac arenam nouis quatitur Italia motibus, cum Mauritius Chortularius, de quo multa facinorosa suspensa distulimus, in Constantinam erupit, ac male petiit. Habet enim de his ita Anastasius in Theodoro: Huius temporis...

Qui primum in ciuitatem Romanam, omnes Indices, seu exercitus Romanos, qui primum se cum Mauritio per sacramenta constringerant...

tuadens basilicam exilauit: cogitur modo infelix ab Ecclesia auxilium petere, & ad ipsam pro salute confugere, qui aduersus eam hostiliter grassatus fuit: sed non fuit diuina vltio ibi eum reperire feceritatem, qui antea facerilege fuerat in Ecclesiam debacchatus...

Cum omnes Anastasio assentientes, a re testentur, successorem Isacii missum fuisse Theodorum Calliopam: conitit tamen ante Calliopam missum esse Platonem hareticum pariter Exarchum: quem post sequentem annum, cum Pyrius Constantino, olim anti Episcopus Romanus...

Sed ne relinquamus in sepulchrum Isacium, sepulchra licet indignum: cuius titulo nullum fuisse aptas epitaphium inscribendam, quam quod Dauidicum habet carmen: Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum...

Sed quae Isacii uxor, viro suo postrema percoluit, hic describamus. Susanna enim eius uxor, viro amantissima, eiusmodi ad sepulchrum ipsius infelicitatem affixit Graece confici, tam f:

Εν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ ἔχει τοῦ ἁγίου καθέ, Πυρρὸς ἀβλαβὴς φιλῶν καὶ πᾶσι δούρι, Τῶν γὰρ ἀλλοτρίων θεῶν τὸν θεὸν ἐκείνου, Ἰσακίον, τὸν βασιλεῖος ἐπισημασθέντα, Ὁ τῶν ἀποστόλων ἁγίων ἰσχυρὸς καὶ μέγας, Ἀρμῆνιον γὰρ ἰσχυρὸν, ἐν λαοῦ τοῦ ἱεροῦ, Τὰς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἐπισημασθέντα, Σοφία καὶ ἐπισημασθέντα, Πυρρὸς ἐστὶν ἁγίος, τῶν ἀποστόλων ἐπισημασθέντα, Ἀνδρῶν δὲ καὶ ἐπισημασθέντα, Ἐν τῷ ἀναπαύσει ἐκείνου, τῶν δούρι, Ἐκείνου γὰρ ἁγίου τῶν δούρι, τῶν ἁγίων.

Id autem ita dici Latine potest: Hic iacet, qui rei bellicae ducem egit recte, Roman incolentem totam & Occidentem Tranquilla Principum ter sex annis, Isacium Regem commisit, Omnis Armenia ornamentum magnam, Armenus enim erat hic ex illius generis, Hoc mortuo gloriosus, conuix Susanna prudens more casta tortura Apollus genui viro priuata: Viri, qui sortium est ex laboribus gloriam.

ricodas. it Ecclesia Federis, heda Carina.

ISACIORETTVS REVENTIVS.

VI.

VIIL

VIIL

VIII.

Habet hic. itab. itab. Ravenn. d. q. ISACII EX ARCHIEPI TAPHIVM.

si qui deponerentur. Quod si fuisse non certum est, & praecipue quoniam in eorum recedente spore delapsi sunt: tantumque illi recipi, secundum iustitiam eius, qui libellum penitentiae obtulerunt. & praefixi sunt in scripto, conservare iudicium: & amplius atque predicare SS. Patrum & Synodorum doctrinas: quorum libellus super defuncto, obitu sacratissimi praefixi sanctitati vestre Martini ter beatissimi Papae, ab eo quod aliquorum merito accepit & confirmatus sunt: alij vero pro iustione Catholicae Ecclesiae commendati sunt. haec Stephanus ad Martinum Pontificem: ex quibus sane qui exacte ista considerat tempora, mirari debeat, quomodo & apud haereticos & eo tempore, quo ad Sarracenis ipsa Hierosolyma & Palaestina cum adiacentibus regionibus occupata tenerentur, essent qui adeo sedis Apostolicae iudicium extimerent, ut sine libello penitentiae palinodiam recitantes offerrent, sine idem excommunicati execrabiles omnibus facti essent cum praefertim idem fulcerentur patrocinio Constantinopolitani Patriarchae & Imperatoris. Tantum sibi vel inter ipsos Sarracenos & haereticos vendicabat sedis Apostolicae sedes, omni tempore eadem vigens auctoritate, & ubique praesidens potestate. Habebat etiam eiusmodi libellus Stephani Dorensis Episcopi Secretario secundo sanctae Synodi Lateranensis sub Martino Romano Pontifice, de quo iustus suo loco dicendum.

IESU CHRISTI ANNVS 644.

THEODORI PAP. CONSTANTIS IMP. ANNVS 3. ANNVS 3.

Sequentis annus sexcentisimus quadagesimus quartus, sequitur, secunda Indictione, qui illustratur natali sancti Pauli Episcopi Eboracensis, de quo Beda: anno secundo Osuini successoris Osualdi Regis, hoc est in incarnatione Domini sexcentisimo quadagesimo quarto, nonagesimo patre Paulino quondam quidem Eboracensis; sed non Episcopi Eboracensis civitatis, transiit ad Dominum sexto Idibus Octobris die, qui dicitur & numerus annus, & mensis dies, & viginti unum diebus Episcopatum tenuit, spulsi quoque est in secretario B. apostoli dicitur, quod Rex Eadbertus & fundam totum in eadem Eboracensi civitate.

Quo tempore in eadem in Britannia apud Orientales Anglos Chritiana fides admodum propagata per Furthum Hibernum. Paulo post vero & Sigebertus eorum Rex more catholicis bratitudinis, relicto regno cognato suo, monasticam vitam professus, à Pagano Merciorum Rege Fenda occisus est. haec Iustus Beda, qui de Furtho, cuiusque loci rursus sanctissimis alia plura admirandaque recitat, quae ta con. Xas.

Hocodemanno, quo Dagoberti Francorum Regis annus, & octavo, actus, & decimus quartus inchoat mense Aprilis, Gallicanis Ecclesiis eiusdem Regis Munificentia innouit: nam multis multa largitus est, quae apud Aimoim à his deelarantur verbis: Eo anno, decimo quarto solite regni sui, Rex Dagobertus omnibus circumspiciens gentium nationibusque sibi subiectis, pacisque per circuitum facta ad pietatem incitatus. Vixque gratiam catholicis in se supra modum suavitatis beneficiis demoustraret, vniuersas pene Gallicanas Ecclesias patrumque sui heredes instituit. Quos atque filios ac totius amorem, gerere dicitur placitum in loco occupato Dagoberto. Ad quod prope conuenientibus cunctis Francorum primoribus, dicitur Calanda Mater Rex solio resistens aures, hoc apud eos dixerit modo.

Cetera modo mihi, amantissimi filij, & quicumque adfueris Francorum potentia, vultu ac fructuosa vultu est vos conuocandi intente, ut de his, quae pro totius animae meae agere iustitiam, non ego solum mihi, sed etiam totius calida coram corpora animosque, in mentibus, magna nobis, si diligenter volumus, est iudicia probata. Insuper: ne si quod alij, minus fuerimus inuenti, non solum

corruptionem, quam speramus, corporum, verum & Nam eternitatem animarum perpetuo trahamus incendiis. Ideoque ego reminiscens iustu re promissa praemia & praeparata iniquis supplicia memor etiam malorum quae gesta testamentum scribere decreui, quo omnes regni nostri sanctorum basilicas isto tempore famosas heredes faciamus carum, quae eu à nobis tradita sunt, verum. Constitui etiam quatuor fieri vno tenore exemplaria, & ea manibus subterfirmata non tantum meis, sed etiam filiorum meorum Sigeberti ac Hlodouici, quos hodie Reges constitui, vestris quoque qui astatu sanctissimi Pontificis, nec non gentis nostrae principes. E quibus vnum Langdunum in Gallia, aliud Parisiis, tertium Metu in archibus Ecclesiarum custodienda dirigimus: quartum autem, quod pra manibus habemus in thesauris nostris adseruari praecipimus. Cuiusque post depositam à nobis carnis sarcinam, vnusquisque Praefatum qui locis praecipio inscriptis praesertim sibi assignata suscipiant, rogamus & obtestamur per terribile Domini nostri Iesu Christi nomen, vt memoriam nostris tribus in hebdomada diebus per sequentes annos faciant, ac pro reque animae nostrae sacrificium offerant salutare, nonneque nostrum, quasi perpetuum tenentes memoriale, libro inserant vta, haecque verba Regis. Post per libram vi x: psalm credimus intellexisse illum, in quem nomina fidelium defunctorum inferrentur, quorum iugis in Ecclesia commemoratio fieret. Sed addit auclor: Huius exemplar partem hic inscribere studimus, quatenus ipsius ipsius Principis pateat, quatenus erga Deum sanctosque fuerit deuotionis affectus. Est autem huiusmodi:

In nomine Trinitatis Domini Dei omnipotentis, Apostolici Patris, Pontificis videlicet, ac Abbatibus, & reliquis sacerdotibus intra regnum nostrum consentibus, Dagobertus Rex Francorum.

Quantum intellectu sensu humani potest mente sagaci pensare, atque solerti indagazione perpendere, nihil amplius valet in huius saeculi luce ac fugiuito gaudio lucrari, quam quodde rebus transitorij loci venerabilibus quis studcat in alimnam pauperum impenderet: quatenus qui fragilitatem naturae generaliter patiuntur, priusquam subitanea transmissio eueniat, pro salute animae inuigilent, vt non inueniant quisquam impetratus, vel sine aliquo respectu discedat à saeculo. Quin potius dum propria libertatis iure suscipit, ex caduca substantia intra aeterna tabernacula vitam studeat merari perpetuam, vt inter iustorum consortium desiderabilem valeat locum adipisci. Et post pauca: Itaque nobis sana mente, sanoque consilio placuit, & (vt diximus) deuotio diuina nos admonuit, vt pro salute nostra & pro aeterna retributione considerandum praecipuerim testamentum: & pro inimitabili beneficio quatuor vno tenore firmamus inscribitur, & quos post ubique per loca sanctorum continemus, inibi simili annotatione continemus, &c. Deinde subrogatur:

Donamus igitur ad basilicam sancti Vincentii Parisiis, vbi sepulchram, quandoquidem Deui iusserit, habere disponimus, donatumque in perpetuum esse decreuimus, villam cognominatam Camba in pago Parisiaco, quam Vrsa filia Alderici tenuit. Pari modo ad basilicam sancti Petri Apostoli Parisiis, vbi sancta Genouefa requiescit in corpore, villam Drauerem in Brigeio. Ad basilicam vero sancti Dionysii in Parisiis, vbi cum sociis suis requiescit, villam Brannatam in Brigeio. Ad basilicam domine sanctae Colimbis & domini sancti Lupi Senonis, villam Grandecapum in Gaustinensi, & cetera, quae ibi plura continentur. Ad vltimum vero inuenit: Vos autem boni filij considerate primam naturam religioem, cuius gratia etiam bestias legat, manere fratres, molire excurrere, quo onerati estis.

Deinde reuocamus me patrem vestrum, qui rogare malo, tunc possim inebere, vt statuta nostra inconuulsa seruetis, sicuti vestra à successoribus vestris seruari voluit: profecto scientes, quod si à nobis sancta contemptum habuerit, quod non arbitror pari modo & vestra à posteris contemneret decreta. Hu dicitur & cunctis longanimitatem, salutem omnibus in hoc saeculo vitam ac in futuro manentem, salutem omnibus, carum dimisit, vt redire vnusquisque ad sua, haec (vt dicitur est) quattuordecimo regni sui anno Dagobertus ad felicem obitum viam sibi parans. Sed & hic fragmentum quoque recitandum est: Aeternis donationis eodem tempore ab ipso factae Ecclesiae à se constructae, & monasterio S. Benedicti vnus diei itinere distantia ab Argantina ciuitate super Rhenum, quod sic se habet:

V.

* hominis TESTAMENTVM DAGOBERTI.

VI.

c. Habetur in Appendice ad hist. Goth. Ioan. Mag.

